

GJON GJERGJAJ

**BUKUROSHJA
E D'ETIT**

Gjon Gjergjaj
BUKUROSHJA E DETIT

Biblioteka
"GURAKUQI"

Redaktor
RIFAT KUKAJ

Recensent
ARIF DEMOLLI

GJON GJERGJAJ
BUKUROSHJA E DETIT

RILINDJA
Prishtinë
1992

LINDI DIELLI

Me zog e cicërim'
këngët çelin fushës,
diell i fshatit tim
qesh në sy t'drenushës...

Ëndrrat i hapëruan
me fustan t'artë
një çikëz pushuan
majë plepit t'lartë...

LUMI MË KRUSHQ

Krahët e lojës i hap vera,
Kallinjtë n'arë i puth era...

N'vesh vë ëndrrën si qershinë,
Zemra e rrezes rrëzëllin.

Përrallat buzë lumit rrush,
Mirusha me ujëvaret prush.

Nga i mori buzëqeshjet si ar?
Prej lumit nga krushku i parë.

LISIT

Ti

që u bërë hije krojeve
që tokën e forcove me eshtra,
që ëndrrave u dhe shpirt,
që ua mësove udhën e largët,
që diellin e mbajte në prehër,
që ujkut ia shkurtove rrugën,
tani lis miku më i mirë,
hapi krahët, merr frymë i lirë,
hapi krahët, merr frymë i lirë!

FSHATARI IM

Djersë e farë në ara,
mundimet i mbijnë si lule,
ec tehut të furtunës,
zemrën e shtron si sofrën,
gjaku i këndon fli,
dashurisë ia mëson rrugën e humbur
skaj hullive t'buzëqeshura,
skaj hullive t'buzëqeshura!

PËRRALLA LËPIHET SI AKULLORE

Vendi ku pushoi dielli,
ku u puthën ëndrrat,
ku dashuria kishte rrugën,
ku mali kishte këngën,
ku besa kishte zogun,
ku dreri kishte strofkën prore,
ku përralla lëpihet si akullore,

aty kush e ka shtëpinë?
Përralla që rrit fëmijërinë...

PËR NËNËN

Për ty
lulet
vrapojnë pas rrezeve
të ta ngrohin zemrën,
vrapojnë pas zogjve
të ta fshijnë lotin
e ta shtojnë blerimin,
lulet
i shterrin krojet,
thithin freskinë,
të ta shtojnë dashurinë,
nënë, o nënë!